

weet het, om hier te kunnen is kennen noodig, en aan ijver tot kennen ontbreekt het mij niet, maar ik weet ook, het kennen hier geldt de heilige dingen, en de zondige mensch miskent die zoo licht.

En daarom is ijverige studie hier niet voldoende, maar moet ze gepaard gaan met een ootmoedig gebed om 's Heeren geboden recht te verstaan en zuiver te leeren.

IK HEB GEZEGD.

Vóór ik thans overga tot wat in deze openbare zitting van den Senaat der Vrije Universiteit hoofdzaak der agenda is, de overdracht van het Rectoraat, wacht mij eerst de vermelding van de lotgevallen onzer Universiteit gedurende het jaar van mijn Rectoraat.

Het kenmerkende wordt slechts door vergelijking gekend. Vergelijk ik dit jaar dan ook met het vorige, dan was het minder belangrijk, maar zeker rustiger. Van een spanning als waarvan mijn voorganger op den 20sten October moest spreken, valt ditmaal gelukkig niet te verhalen.

Toch had ook dit jaar in onze academische wereld zijn droeve dagen, al was het ook een droefheid van gansch anderen aard, dan die ons ten vorigen jare aangreep. Met weemoed denk ik aan die twee jonge mannen van rijke verwachtingen, reeds genaderd tot bijkans aan den eindpaal hunner academische loopbaan en door den Heere in het midden hunner dagen weggenomen.

Op den tweeden Kerstdag van 1896 bezweek, na een toringlijden van een jaar, onze JOHAN BAVINCK, doctorandus in de Rechten. Zij, die hem van nabij hebben gekend, weten te verhalen van zijn stilheid van karakter, maar ook, wat bij zoo menig examen zoo schitterend bleek, van zijn wetenschappelijken zin en veelomvattende geleerdheid.

Op den 10^{den} Januari 1897 werd onze GEERHARD KRAMER, doctorandus in de Godgeleerdheid en sedert eenige weken predikant te Monster, na een kortstondige ziekte, op zes-en-twintigjarigen leeftijd uit dit leven weggenomen. Wat ook in hem van belofte voor de wetenschap on vervuld is gebleven, heeft zijn Promotor, de hoogleeraar KUYPER, in dat woord van innige piëteit voor den doode en toch zoo juiste waardeering van den levende, waarmee hij KRAMER's reeds voltooide dissertatie over: Het Verband van Doop en Wedergeboorte, eenige maanden na het sterven bij het publiek inleidde, aangetoond.